

ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการคุณภาพของสถาบัน หลักสูตร และอาจารย์กับการตัดสินใจ
ศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยมีชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาเป็นตัวแปรกำกับ
Relationship between the Quality Management of Institutions, Curriculum
and Lecturer to Decision to Further Education in Higher Education with the
Moderating Role of Institution Reputation

วัลลี พุทโสสม* ดำรง สัตยวากย์สกุล และสุบิน พุทโสสม

มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก

195 หมู่ 3 ตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี 18180

Wanlee Putsom Damrong Sattayawaksakul and Subin Putsom

Asia-Pacific International University

195 Moo 3, Muak Lek, Muak Lek, Saraburi, 18180

Email: wanlee@apiu.edu

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับทัศนคติด้านการจัดการคุณภาพของสถาบันการศึกษา คุณภาพของหลักสูตร และคุณภาพของอาจารย์ของนักเรียนมัธยมศึกษาและบุคคลทั่วไป 2) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการคุณภาพของสถาบัน หลักสูตรและอาจารย์ที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา และ 3) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการคุณภาพของสถาบัน หลักสูตรและอาจารย์ที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยมีชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาเป็นตัวแปรกำกับ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาและประชาชนทั่วไปที่สนใจจะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นจำนวน 338 คน การวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าการจัดการคุณภาพของสถาบัน หลักสูตร และอาจารย์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่อ แต่เมื่อนำชื่อเสียงของสถาบันเป็นตัวแปรกำกับพบว่าชื่อเสียงไม่มีความสัมพันธ์กับการจัดการคุณภาพของสถาบัน หลักสูตรและอาจารย์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ ดังนั้นงานวิจัยนี้จะเป็นงานวิจัยชิ้นแรกในสถานการณ์ปัจจุบันที่จำนวนนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาลดลงในประเทศไทยซึ่งค้นพบว่าชื่อเสียงของสถาบันไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ

คำสำคัญ : คุณภาพของสถาบันการศึกษา คุณภาพของหลักสูตร คุณภาพของอาจารย์ ชื่อเสียง การตัดสินใจศึกษาต่อ

Abstract

The objectives of this research are 1) to study the management level of quality of institution, quality of curriculum, and quality of teachers; 2) to analyze the relationship between the management of quality of institution, quality of curriculum, and quality of teachers towards decision making in pursuing higher education, and 3) to analyze the relationship between the management of quality of institution, quality of curriculum, and quality of teachers towards decision making in pursuing higher education, with the reputation of the institution as a moderator variable. The sample group consisted of 338 general public and high school students. The statistics used in this research are frequency, percentage, mean, standard deviation, correlation coefficient analysis, and hypothesis testing using Moderated Hierarchical Regression Analysis. The results showed that the reputation has no relationship with institutional quality management, quality of curriculum and quality of teacher for further study decisions. Therefore, this research is a study of the current situation with the decreasing of number of students in higher education in Thailand, which has found that the reputation of the institute does not correlate with the decision to further study.

Keywords : Quality of educational institution, quality of curriculum, quality of teacher, reputation, further education decisions

บทนำ

จำนวนประชากรในประเทศไทยที่ลดลงซึ่งมีสาเหตุมาจากอัตราการเกิดของเด็กในช่วงที่ผ่านมา มีจำนวนลดลงจากปีละ 1.4 ล้านคนเป็นปีละ 600,000 คน แสดงให้เห็นว่าจำนวนเด็กเกิดน้อยลงถึง 800,000 คนหรือร้อยละ 57 จากสาเหตุดังกล่าวนี้ส่งผลต่อการบริหารจัดการทุกอุตสาหกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุตสาหกรรมการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งถือเป็นปัญหาใหญ่ที่ระบบการศึกษาประเทศไทยที่ต้องเผชิญ คือ มหาวิทยาลัยในประเทศไทยมีจำนวนมากกว่าจำนวนประชากรที่ต้องการศึกษาต่อหรือเกิดปัญหามหาวิทยาลัย ไม่มีนักศึกษาสมัครเรียน โดยมหาวิทยาลัยเหล่านี้อาจต้องปิดตัวลง ในปัจจุบันมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยทั้งภาครัฐและเอกชนมีจำนวนมากกว่า 250 สถาบัน ส่งผลทำให้ผู้ที่สนใจจะศึกษาต่อมีสถาบันการศึกษาที่เป็นทางเลือกในการศึกษาต่อในระดับสูงมากขึ้น จากศึกษาพบว่าสถาบันการศึกษาทุกแห่งสามารถรับสมัครนักศึกษาทั้งหมดต่อปี ประมาณ 400,000 คน แต่มีจำนวนนักศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อในแต่ละปีประมาณ 200,000 คนเท่านั้น ซึ่งยังคงไม่นับรวมมหาวิทยาลัยเปิด 2 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชและมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ทบปรธมธการ, 2562) นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยเอกชนโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยขนาดเล็กที่ตั้งอยู่ในต่างจังหวัดมีจำนวนนักศึกษาลดลงประมาณ

ร้อยละ 30 และคาดว่าภายในระยะเวลาหนึ่งถึงสองปีจำนวนนักศึกษาจะลดลงมากกว่านี้ (Line Today, 2562) ปัญหา นักศึกษาลดลงไม่ได้เป็นปัญหาเฉพาะในประเทศไทยเท่านั้นในหลายประเทศต้องเผชิญปัญหา เช่นเดียวกัน เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีมหาวิทยาลัยปิดตัวไปมากกว่า 500 แห่ง และนักศึกษาลดลงประมาณ 800,000 คน ประเทศออสเตรเลียได้เผชิญปัญหาที่แตกต่างออกไป คือ ผู้คนเชื่อการสำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีเป็นสิ่งจำเป็นและพบว่าหลังสำเร็จการศึกษาแล้วผู้คนทำงานไม่ตรงกับสายอาชีพที่สำเร็จมาจึงทำให้ผู้สนใจจะศึกษาต่อมีจำนวนลดลง ส่วนประเทศญี่ปุ่นประสบปัญหาผู้เรียนลดลงและการปิดตัวของมหาวิทยาลัยมากกว่า 15 แห่ง หรือประเทศสิงคโปร์ประสบปัญหาผู้เรียนลดลงเช่นกันจนกระทั่งต้องพัฒนาหลักสูตรใหม่เพื่อดึงดูดผู้เรียนมากขึ้น (TECHSAUCE, 2562)

ดังนั้นจากปัญหาค่าจำนวนนักศึกษาที่ลดลงส่งผลกระทบต่อสถาบันการศึกษาทุกแห่งทั่วโลก โดยเฉพาะในประเทศไทยมีสถาบันการศึกษาต่างๆ ได้รับผลกระทบอย่างรุนแรง เช่น มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศรายได้ลดลงและต้นทุนเพิ่มขึ้น ได้เริ่มประกาศปิดหลักสูตรเพื่อต่อสู้กับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง บางมหาวิทยาลัยมีนักศึกษาใหม่ไม่ถึง 500 คนส่งผลทำให้ในอนาคตอาจต้องมีการควบรวมและปิดตัวตัวเอง (ประชาชาติธุรกิจ, 2562) มหาวิทยาลัยบางแห่งแบกรับภาระขาดทุนไม่ได้ต้องขายกิจการให้กับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ หรือลดอัตราค่าจ้างอาจารย์และพนักงานสายสนับสนุนเพื่อลดค่าใช้จ่าย นอกจากนี้มหาวิทยาลัยหลายแห่งได้พยายามปรับตัวกำหนดกลยุทธ์และค้นหาจุดขายเพื่อดึงดูดนักศึกษาเข้ามาศึกษาต่อ เช่น การลดค่าเล่าเรียน การเปิดหลักสูตรหรือสาขาใหม่ การปรับบรรยากาศการเรียนการสอน และการจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก บางแห่งอาจใช้การเรียนการสอนแบบ MOOC (Massive Open Online Courseware คือหลักสูตรที่เรียนออนไลน์จากระบบที่เปิดให้ใช้งานฟรีและรองรับผู้เรียนจำนวนมาก) (บทเรียนออนไลน์แบบเปิด (MOOC), 2016) เพื่อดึงผู้เรียนให้สามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา บางมหาวิทยาลัยใช้กลยุทธ์การดึงดูดศิษย์เก่าเข้ามาศึกษาต่อโดยเน้นการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นต้น (Work point NEWS, 2561)

วิกฤติมหาวิทยาลัยไทยที่ต้องเผชิญในกรณีสถาบันศึกษามีมากกว่าจำนวนนักเรียนส่งผลทำให้เกิดการแข่งขันอย่างรุนแรงในธุรกิจการศึกษาโดยมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งหันมาใช้เทคนิคของการบริหารจัดการและกลยุทธ์การตลาดเพื่อสร้างจุดเด่นและค้นหาวิธีดึงดูดนักเรียนให้เข้ามาสมัครมากขึ้น บางแห่งจัดสรรงบประมาณมากกว่าสี่ล้านบาทต่อภาคการศึกษาเพื่อส่งเสริมการตลาดทั้งการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ บางมหาวิทยาลัยค้นหาตำแหน่งที่โดดเด่นและสร้างความแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่น บางแห่งจัดกิจกรรมพบนักศึกษาตามโรงเรียนต่างๆ ทั่วประเทศพร้อมทั้งแสดงให้เห็นว่าสถาบันศึกษามีคุณภาพในทุกด้านทั้งการเรียนการสอน คณาจารย์ และมีชื่อเสียง (The Matter, 2560) การปรับตัวของสถาบันการศึกษา

จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นพบว่าสถาบันการศึกษาทุกแห่งพยายามที่จะค้นหาวิธีการบริหารจัดการเพื่อยุ่รอดในระยะยาว ซึ่งต้องใช้เทคนิคและวิธีการหลากหลายเพื่อดึงดูดผู้เรียนให้เข้ามาสมัครมากขึ้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการคุณภาพของสถาบันการศึกษา หลักสูตรและอาจารย์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ในอดีตมีการศึกษาในประเด็นใกล้เคียงกัน แต่จากการศึกษาอย่างถี่ถ้วนพบว่าวรรณกรรมเหล่านั้นยังขาดการศึกษาที่น่าเชื่อถือของสถาบันศึกษามาเป็นตัว

แปรกำกับ (Moderator) ที่จะส่งผลทำให้ผู้เรียนตัดสินใจเรียนต่อในสถาบันการศึกษามากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์ปัจจุบันสถาบันการศึกษาขนาดเล็กจำนวนมากมีความวิตกกังวลว่าชื่อเสียงของสถาบันตนเองไม่สามารถต่อสู้กับสถาบันการศึกษาขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียง ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษาทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็กเพื่อใช้ในการบริหารจัดการ การกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาดและกลยุทธ์การแข่งขันสำหรับการดำเนินงานต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับทัศนคติด้านการจัดการคุณภาพของสถาบันการศึกษา คุณภาพของหลักสูตร และคุณภาพของอาจารย์ของนักเรียนมัธยมศึกษาและบุคคลทั่วไป
- 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการคุณภาพของสถาบัน หลักสูตรและอาจารย์ที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและบุคคลทั่วไป
- 3) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการคุณภาพของสถาบัน หลักสูตรและอาจารย์ที่มีต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาโดยมีชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาเป็นตัวแปรกำกับของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาและบุคคลทั่วไป

การทบทวนวรรณกรรม

ทฤษฎีการจัดการการศึกษา ทฤษฎีที่นำมาใช้อธิบายในงานวิจัยเรื่องนี้มีทั้งหมด 4 ทฤษฎี ได้แก่ (1) ทฤษฎีการจัดการแบบราชการ (Bureaucratic Management) ซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 19 คิดค้นโดยนักสังคมวิทยาและเศรษฐศาสตร์ชาวเยอรมัน คือ Max Weber ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมีพฤติกรรมทั้งในเชิงลบและเชิงบวก คือ เกียจคร้านและขยัน ดังนั้นผู้บริหารที่ต้องการจะให้บุคคลหรือบุคคลปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จด้วยดีจะต้องมีลักษณะของการจัดการองค์การหรือหน่วยงานแบบราชการ ซึ่งการจัดการแบบราชการนั้นจะต้องมีการจัดองค์การให้มีภารกิจบังคับบัญชาลดหลั่นกันลงไปตามลำดับชั้นในองค์การ มีกฎระเบียบที่จัดตั้งขึ้นเพื่อกำหนดวิธีการดำเนินงาน มีการกำหนดตำแหน่งหน้าที่บุคคลผู้ดำรงตำแหน่ง และมีการเลือกบุคคลเข้าปฏิบัติงานโดยยึดหลักคุณวุฒิและความสามารถเป็นสำคัญ (2) ทฤษฎีการบริหารแบบวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) ของ Frederick Taylor (1911) เป็นทฤษฎีดั้งเดิมหรือที่เรียกว่า ทฤษฎีคลาสสิก (Classical Theory) ที่มีความสำคัญและเป็นแนวความคิดในการบริหารงานที่นิยมใช้กันอยู่ทั่วโลกโดยเฉพาะในวงการอุตสาหกรรม เนื่องจากเป็นแนวคิดที่กำหนดหลักเกณฑ์การทำงานอย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการทางวิทยาศาสตร์ที่สามารถวัดและอธิบายได้ จึงทำให้ทฤษฎีนี้ถูกนำไปประยุกต์ใช้อย่างต่อเนื่อง (3) ทฤษฎีการบริหารจัดการ (Administrative Management) ของ Henri Fayol (1916) โดยเน้นถึงเกณฑ์การบริหารที่เป็นสากลและนำไปใช้กับการบริหารทุกองค์การได้อย่างกว้างขวาง และ (4) ทฤษฎีการบริหารเชิงสถานการณ์ (Situational Management) หรือทฤษฎีอับติการณ์ (Contingency Theory) โดย Fred Fiedler (1967) ได้เสนอแนวคิดการบริหารเชิงสถานการณ์หรือทฤษฎีอับติการณ์ ซึ่งถือเป็นทฤษฎีการบริหารที่ขึ้นอยู่กับเชิงสภาพ

ข้อเท็จจริง เป็นทฤษฎีที่พัฒนามาจากความคิดอิสระที่ว่าองค์การที่เหมาะสมที่สุดควรจะเป็นองค์การที่มีโครงสร้างและระบบที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสภาพความเป็นจริงขององค์การ ตั้งอยู่บนพื้นฐานการศึกษาสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันของมนุษย์ (Humanistic Environment)

จากทฤษฎีการบริหารการศึกษาทั้งหมดที่กล่าวมาจะพบว่าทุกทฤษฎีมีความแตกต่างกัน ทฤษฎีการบริหารแบบราชการมุ่งเน้นให้กลุ่มบุคคลปฏิบัติงานร่วมกันให้บรรลุวัตถุประสงค์โดยอาศัยการบังคับบัญชาระเบียบและกฎเกณฑ์เป็นสำคัญ ต่อมาทฤษฎีการบริหารการจัดการคล้ายคลึงกับทฤษฎีการบริหารแบบวิทยาศาสตร์ ทฤษฎีการบริหารแบบวิทยาศาสตร์ มุ่งเน้นถึงวิธีการทำงานที่ดีที่สุดและเอาใจใส่ในการทำงานของผู้ได้บังคับบัญชา ส่วนทฤษฎีการบริหารงานจัดการ มุ่งเน้นที่การทำงานของผู้ได้บังคับบัญชา ถ้าผู้บริหารนำเอาทฤษฎีทั้งสองประเภทมาใช้ควบคู่กัน โดยเน้นการทำงานทั้งของผู้บังคับบัญชาและผู้ได้บังคับบัญชาจะช่วยให้การบริหารงานบรรลุเป้าหมายได้ราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ส่วนทฤษฎีการบริหารเชิงสถานการณ์เป็นแนวคิดที่ผู้บริหารให้ความสนใจกับสภาพแวดล้อมในสถานการณ์ต่างๆ ขององค์การและคำนึงถึงความเหมาะสมในการตัดสินใจภายใต้สถานการณ์เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์การและความพึงพอใจของพนักงาน แนวคิดนี้เชื่อว่าไม่มีวิธีการแก้ปัญหาใดที่ดีที่สุดหรือแก้ปัญหาด้วยวิธีเดียว แต่มีหลากหลายวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในองค์การ ดังนั้นสรุปว่าทฤษฎีทางการบริหารการศึกษาเป็นหลักการทำงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อองค์การ ผู้บริหารซึ่งเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการศึกษาจึงจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับทฤษฎีการบริหารงานและการบริหารคนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับสถาบันการศึกษาได้อย่างเหมาะสม

ทฤษฎีการตัดสินใจและการตัดสินใจ การตัดสินใจในงานวิจัยครั้งนี้นำทฤษฎีมาใช้อธิบายตัวแปรทั้งหมด 5 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีที่หนึ่ง คือ ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ซึ่งจำแนกทฤษฎีการเรียนรู้เป็น 3 ทฤษฎีย่อย ได้แก่ 1) Classical Conditioning ซึ่งเกิดขึ้นจาก 2 ลักษณะ คือ (1) ผู้เรียนมีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าโดยไม่สามารถบังคับได้มีการสะท้อนกลับ (Reflex) ที่เกิดขึ้นโดยไม่มีการเรียนรู้ (Unlearned หรือ Unconditioned) เป็นไปโดยอัตโนมัติ (2) การเรียนรู้เกิดขึ้นเพราะความใกล้ชิดและการฝึกหัดนำสิ่งเร้าที่มีลักษณะเป็นกลาง 2) Operant Conditioning คิดค้นโดย Skinner (1990) และ 3) Social Learning หรือการเรียนรู้ทางสังคมของ Bandura (1977) ทฤษฎีที่สอง คือ ทฤษฎีความรู้ความเข้าใจหรือทฤษฎีปัญญา (Cognitive Theories) ซึ่ง Lewin (1951) เป็นผู้เสนอไว้ ทฤษฎีที่สาม คือ ทฤษฎีของกลุ่มมนุษย์นิยม (Humanisticism) โดย Bugental (1964) ได้เสนอแนวคิดที่เรียกว่า Third Force Psychology ทฤษฎีที่สี่ คือ ทฤษฎีผสมผสาน (Integrated Theory) ของ Gagné (1985) และทฤษฎีสุดท้าย คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ผู้คิดค้น คือ Bandura (1977) เป็นส่วนหนึ่งในทฤษฎีย่อยของทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่กล่าวถึงทฤษฎีแรกของการเรียนรู้ ดังนั้นจากทฤษฎีทั้งห้าจะสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของการเรียนรู้ที่เกิดจากการศึกษาต่อของนักเรียนได้

การจัดการคุณภาพของสถาบันการศึกษา การจัดการคุณภาพ (Quality Management) หมายถึง การจัดการกระบวนการต่างๆ ให้มีคุณภาพตั้งแต่การออกแบบกระบวนการไปจนถึงการผลิตและส่งมอบสินค้าที่มี

คุณภาพให้แก่ลูกค้า หัวใจสำคัญของการจัดการคุณภาพอยู่ที่การจัดกระบวนการเพื่อให้เกิดการปรับปรุงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง (เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, 2554) จากความหมายของคำว่าคุณภาพมาสู่แนวทางการปฏิบัติการเกี่ยวกับคุณภาพ เช่น ระบบคุณภาพ การควบคุมคุณภาพ การประกันคุณภาพหรือการบริหารงานคุณภาพ ฯลฯ ซึ่งมีความหมายแตกต่างกันดังนี้ ประการที่หนึ่ง การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) หมายถึง กิจกรรมและวิธีการปฏิบัติงานเพื่อสนองความต้องการด้านคุณภาพภายในสถาบันการศึกษา โดยการตรวจสอบ การวัดและการทดสอบที่มุ่งจะควบคุมปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และปัจจัยส่งออก (Output) ค้นหาและกำจัดสาเหตุของข้อบกพร่องหรือปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบริหารจัดการสถาบันการศึกษาจากกิจกรรมทั้งหมด การควบคุมคุณภาพเน้นการตรวจสอบและแยกแยะผลการปฏิบัติงานที่ดีและไม่ดี ประการที่สอง การประกันคุณภาพ (Quality Assurance) หมายถึง การดำเนินการเพื่อคุณภาพตามระบบและแผนงานที่วางไว้อย่างเคร่งครัดเพื่อที่จะมั่นใจได้ว่าบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีคุณภาพตามที่ลูกค้า (ผู้ใช้บัณฑิต) ต้องการ เช่น การประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ. เดิม) หรือเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (Education Criteria for Performance Excellence: EdPEX) มาตรฐานการศึกษาตามเครือข่ายการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance: AUNQA) เป็นต้น ประการสุดท้าย การจัดการคุณภาพ (Quality Management) หมายถึง การจัดการระบบคุณภาพโดยบุคลากรทุกคนที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบันการศึกษา รับผิดชอบต่อหน้าที่เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต ดังนั้นจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่ามีนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพของสถาบันการศึกษาไว้ดังนี้ กนกวรรณ ผันสำโรง และคณะ (2556) พบว่าคุณภาพทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน และไกรสิงห์ สุตสงวน (2560) ยังพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนเกิดจากชื่อเสียงและคุณภาพของสถาบันศึกษามากที่สุด ส่วนเขาวิน แก้วมโน และคณะ (2561) พบว่าสถาบันการศึกษาต้องจัดให้มีทุนการศึกษา การประชาสัมพันธ์ กิจกรรม และเครือข่ายศิษย์เก่าซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี นอกจากนี้ยังพบองค์ประกอบภาพรวมของสถาบันการศึกษาในด้านต่างๆ เช่น ผลผลิต ค่าใช้จ่าย อาคารสถานที่ การประชาสัมพันธ์ บุคลากร กระบวนการเรียนการสอน และเหตุผลส่วนตัวเป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ (รุจิรา คงนุ้ย, 2561) และปัจจัยด้านคุณภาพของสถาบันเป็นปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา (จเรช สายคำ และวัฒนา พัดเกตุ, 2560) นอกจากนี้วันทนิย์ โปธิ์กลาง และอุทุมพร ไวมลาด (2558) พบว่าแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในด้านคุณภาพของสถาบันมีผลสูงสุด ส่วนผ่องใส สินธุสกุล และพงษ์สันต์ ต้นหยง (2561) พบว่าปัจจัยด้านคุณภาพส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ งานวิจัยนี้จึงสรุปได้ว่าการจัดการคุณภาพมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัยดังนี้

สมมติฐานที่ 1 การจัดการคุณภาพของสถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

คุณภาพของหลักสูตร การวางแผนเพื่อบริหารหลักสูตรอุดมศึกษา Bergauist (1981) ได้นำเสนอ ตัวแปรรวม 6 ด้าน เพื่อช่วยให้สถาบันอุดมศึกษา สามารถวางแผนบริหารหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัวแปรทั้งหมดที่ได้เสนอแนวคิดไว้ เริ่มจากด้านที่ปรับเปลี่ยนได้ง่าย เพราะจะมี ผลกระทบน้อย ไปหาด้านที่จะพัฒนาหรือปรับเปลี่ยนได้ยาก Bergauist (1981) ได้เสนอปัจจัยที่เกี่ยวข้องไว้ คือ ปัจจัยที่หนึ่ง คือ เวลา (Time) การกำหนดเวลาเรียนและตารางเวลาเรียนแบ่งออกเป็น 2 ประการหลักๆ ประการแรก คือ ปฏิทินการศึกษา (Calendar) และประการที่สอง ตารางเวลาเรียน (Curricular clock) ปัจจัยที่สอง คือ สถานที่ (Place) ปัจจัยที่สาม คือ ทรัพยากร (Resources) ปัจจัยที่สี่ คือ องค์การ (Organization) ปัจจัยที่ห้า คือ ระเบียบวิธีการปฏิบัติ (Procedures) และปัจจัยที่หก คือ ผลผลิต (Output) ได้แก่ ผู้สำเร็จการศึกษา จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าการจัดการหลักสูตรของสถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาพบว่าหลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่เหมาะสมและน่าสนใจ เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไปส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน (กนกวรรณ ผันสำโรง และคณะ, 2556) และคุณลักษณะของสาขาวิชาหรือหลักสูตรเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสาขาวิชาในระดับปริญญาตรี (ภัทรสุตา จารุธีรพันธุ์, 2558) ต่อมาปัจจัยด้านหลักสูตรส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คือ มีระบบรับนักเรียนแบบโควตาหรือรับตรง และปัจจัยด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ (ณัชชา สุวรรณวงศ์, 2560) ส่วนณัฐยา ประดิษฐ์สุวรรณ (2559) พบว่าการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยเพื่อศึกษาระดับอุดมศึกษา ได้แก่ โปรแกรมที่ต้องการจะศึกษา นอกจากนี้ อุษณีย์ พรมเตื้อ และมาลี กาบมาลา (2562) พบว่าหลักสูตรมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรระดับปริญญาตรี และอัศวิน มณีอินทร์ (2555) พบว่าหลักสูตร/สาขาวิชาที่แตกต่างกันส่งผลทำให้แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษาแตกต่างกัน ส่วนสมบุญ ต้นสกุล (2555) พบว่า หลักสูตรที่หลากหลายจะทำให้ให้นักศึกษามีโอกาสเลือกเรียน สาขาที่ตนเองสนใจ ตามความสามารถและความถนัดของตนเองเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ดังนั้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาของความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการหลักสูตรกับการตัดสินใจศึกษาต่อจึงมีความสัมพันธ์ดังสมมติฐานต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 2 การจัดการคุณภาพของหลักสูตรในสถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

คุณภาพของอาจารย์ สถาบันการศึกษาที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรีมีหน้าที่เป็นตัวกลางในการพัฒนาชุมชนและสังคม และบริหารงานของสถาบันการศึกษาในด้านการบริการแก่สังคมนั้น เป็นงานที่กว้างขวางและยากลำบากแก่การดำเนินงานให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน หากมหาวิทยาลัยจะเป็นตัวกลางในการพัฒนาชุมชน สถาบันการศึกษาจะต้องมีความคล่องตัวและมีเสรีภาพ ทั้งในด้านการบริหารและด้านวิชาการ ซึ่งการที่สถาบันการศึกษามีหน้าที่เป็นตัวกลางในการพัฒนาชุมชนและสังคม คือ สถาบันการศึกษานอกจากจะทำหน้าที่สอนและวิจัยแล้ว ควรมุ่งขยายงานในด้านการให้บริการแก่ชุมชนให้มากยิ่งขึ้น เช่น อาจารย์จะต้องออกพื้นที่ไปให้ความรู้กับชุมชนมากขึ้น โดยอาจารย์เป็นผู้มีบทบาทที่สำคัญในการปลูกฝังและชักจูง (ลิปพนนท์ เกตุทัต, 2531 หน้า 18-27) รพี สุวรรณะชญ (2521 หน้า 293-294) ได้วิจัยเรื่องบทบาทอาจารย์มหาวิทยาลัยไทย:

การศึกษาเปรียบเทียบการคาดหวังบทบาท พบว่าในทัศนะของอาจารย์ ผู้บริหาร และนักศึกษา อาจารย์ควรมีหน้าที่ที่สำคัญดังนี้ สอน วิจัย เขียนบทความวิชาการ ให้คำแนะนำแก่นักศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี บริการวิชาการแก่สังคม ร่วมมือในการพัฒนาสถาบันการศึกษา และให้ความร่วมมือในการบริหารสถาบันการศึกษา อาจารย์และผู้บริหารมีความเห็นที่คล้ายกันว่า การสอน การวิจัย การเขียนบทความวิชาการ และให้คำแนะนำแก่นักศึกษา เป็นหน้าที่ที่สำคัญมากกว่าหน้าที่อื่นๆ แต่ในขณะเดียวกันนั้นนักศึกษามีความเห็นว่หน้าที่ของอาจารย์ที่สำคัญ 3 ประการแรก คือ การสอน การให้คำแนะนำแก่นักศึกษา และค้นคว้าหาความรู้ใหม่ แม้ว่านักศึกษายังไม่ได้ระบุว่าเขียนบทความวิชาการเป็นสิ่งสำคัญใน 3 อันดับแรกแต่เห็นตรงกันว่า การวิจัยและการเขียนบทความวิชาการเป็นหน้าที่ที่สำคัญมากเช่นกัน (มาลินี คำเครือ, 2554) จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่าอาจารย์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการตัดสินใจศึกษาต่อในหลายๆ วรรณกรรม เช่น กรองกาญจน์ แก้วนิมิต และคณะ (2559) พบว่าเหตุผลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาเนื่องจากมาจากครู-อาจารย์และบุคลากรมีศักยภาพ และมองใส สินธุสกุล และพงษ์สันต์ ต้นหยง (2561) พบว่าปัจจัยด้านบุคลากรส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ นอกจากนี้ อุษณีย์ พรหมเตือ และมาลี กาบมาลา (2562) พบว่าอาจารย์มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรระดับปริญญาตรี ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้จึงตั้งสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานที่ 3 การจัดการคุณภาพของอาจารย์ในสถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

นอกจากนี้การทบทวนวรรณกรรมยังพบว่าหลายๆ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในสถาบันการศึกษา เช่น คุณภาพและชื่อเสียงมีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษา (กนกรวรรณ ผันสำโรง และคณะ, 2556; วันทนีย์ โพธิ์กลาง และอุทุมพร ไฉนลาด, 2558) ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงได้นำตัวแปรต้น 3 ตัวแปร คือ การจัดการคุณภาพของสถาบันการศึกษา หลักสูตรของสถาบันการศึกษา และอาจารย์ของสถาบันการศึกษามาวัดความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนในสถาบันอุดมศึกษา จึงตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

สมมติฐานที่ 4 การจัดการคุณภาพของสถาบัน หลักสูตร และอาจารย์ในสถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

ชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา โดยวิทวัส สัตยารักษ์ (2552) กล่าวว่า ชื่อเสียงของสถาบันการศึกษา คือ ชื่อเสียงที่เกิดจากการกระทำที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ชื่อเสียงด้านการวิจัย ด้านวิชาการ ด้านกีฬา ด้านสภาพแวดล้อม และด้านผู้บริหาร คณาจารย์และศิษย์เก่า นอกจากนี้ Berens และ Van Riel (2004 หน้า 161-178) ได้ศึกษาแนวความคิดการสร้างชื่อเสียงขององค์กรในระยะ 5 ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมุ่งเน้นศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ขององค์การได้สรุปแนวคิดหลัก 3 แนวคิดจากการวิจัยและค้นคว้า ทบทวนวรรณกรรมดังนี้ แนวคิดที่หนึ่ง คือ มีพื้นฐานจากความคาดหวังของสังคม (Social Expectation) แนวคิดที่สอง คือ ชื่อเสียงอยู่บนพื้นฐานของบุคลิกขององค์กร (Corporate Personality) และแนวคิดที่สาม คือ ชื่อเสียงขององค์กรเกิดขึ้นจากความไว้วางใจ (Trust) และจากการทบทวนวรรณกรรมปรากฏหลักฐานเชิง

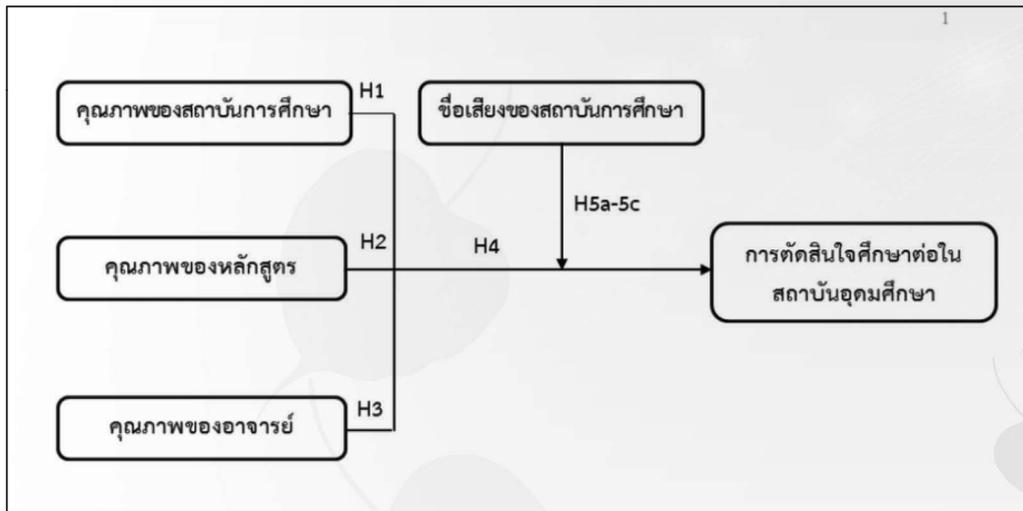
ประจักษ์ดังนี้ ณัชชา สุวรรณวงศ์ (2560) พบว่าปัจจัยด้านภาพลักษณ์ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คือ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงมานาน และกนกวรรณ ผันสำโรง และคณะ (2556) พบว่าชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับของสังคมเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความต้องการศึกษาต่อของนักเรียน รวมถึงกรองกาญจน์ แก้วนิมิต และคณะ (2559) เหตุผลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาเนื่องจากมาจากภาพลักษณ์หรือชื่อเสียงของสถาบัน และไกรสิงห์ สุดสงวน (2560) พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนเกิดจากชื่อเสียงและคุณภาพของสถาบันการศึกษามากที่สุด นอกจากนี้จุฑามาศ ชูจินดา และคณะ (2555) ยังพบว่าแรงจูงใจในการศึกษาระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมาจากภาพลักษณ์ของสถาบัน และยังพบว่างานวิจัยของมีสิทธิ์ ชัยมณี (2559) นวพร ทองนุช และรุ่งลักษณ์ รอดขำ (2560) รจเรข สายคำ และวัฒนา พัดเกตุ (2560) วันทนีย์ โพธิ์กลาง และอุทุมพร ไฉนลาด (2558) และผ่องใส สิ้นธุสกุล และพงษ์สันต์ ต้นหยง (2561) พบว่าปัจจัยด้านชื่อเสียงส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อด้วยเช่นกัน ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้จึงได้นำชื่อเสียงของสถาบันการศึกษามาใช้ศึกษาความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นตัวแปรปรับ (Moderator) ซึ่งไม่ได้มีการศึกษาได้นำมาใช้ก่อนหน้า จึงตั้งสมมติฐานไว้ดังนี้

สมมติฐานที่ 5a การจัดการคุณภาพของสถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ โดยมีชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาเป็นตัวแปรกำกับ

สมมติฐานที่ 5b หลักสูตรของสถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ โดยมีชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาเป็นตัวแปรกำกับ

สมมติฐานที่ 5c อาจารย์ของสถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ โดยมีชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาเป็นตัวแปรกำกับ

ดังนั้นจากการทบทวนวรรณกรรมและสมมติฐานที่กำหนดขึ้นจึงนำไปสู่งานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการคุณภาพของสถาบัน หลักสูตร และอาจารย์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนในสังกัดคณะกรรมการขั้นพื้นฐานของรัฐบาลและเอกชน สำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา และประชาชนทั่วไปดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยจึงได้แบ่งกลุ่มประชากรออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาของโรงเรียนรุ่งอรุณวิทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 3,513 คน (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2562) กลุ่มที่ 2 นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาในโรงเรียนมหกุลวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1,551 คน (ระบบสารสนเทศเพื่อบริหารการศึกษา, 2562) กลุ่มที่ 3 นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยเทคนิคมหกุลวิทยาลัย สังกัดคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 1,020 คน (วิทยาลัยเทคนิคมหกุลวิทยาลัย, 2561) และกลุ่มที่ 4 ประชากรในเขตเทศบาลตำบลมหกุลวิทยาลัย 6,864 คน (เทศบาลตำบลมหกุลวิทยาลัย, 2562) รวมประชากรทั้งหมดในการวิจัยครั้งนี้ 12,948 คน เหตุผลในการเลือกประชากร 4 กลุ่มที่แตกต่างกันเนื่องจากพบว่าในสถานการณ์ปัจจุบันสถาบันการศึกษามุ่งเน้นการดึงดูดผู้สมัครทั้งกลุ่มนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษา ระดับประกาศนียบัตร และผู้ที่มีงานทำเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้จึงได้มุ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายของสถาบันการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง จากจำนวนประชากรทั้งหมด 12,948 คน ได้นำมาคำนวณหากลุ่มตัวอย่างโดยใช้สมการของ Yamane (1967) กรณีทราบขนาดประชากร และค่าความคลาดเคลื่อน ณ ระดับ 0.05 ได้จำนวนตัวอย่างทั้งหมด 388.01 คน หรือ 389 คน การสุ่มตัวอย่างชั้นแบบแบ่งชั้นภูมิร่วมกับการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามขนาดประชากร ผลการแบ่งกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้โรงเรียนรุ่งอรุณวิทยามีจำนวน 106 คน โรงเรียนมหกุลวิทยาลัยจำนวน 47 คน วิทยาลัยเทคนิคจำนวน 31 คน และบุคคลทั่วไปจำนวน 207 คน อัตราการตอบกลับแยกตามกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้ โรงเรียนรุ่งอรุณวิทยาคิดเป็นร้อยละ 66.98 โรงเรียนมหกุลวิทยาลัยคิด

เป็นร้อยละ 157.47 วิทยาลัยเทคนิคคิดเป็นร้อยละ 300 และบุคคลทั่วไปคิดเป็นร้อยละ 48.31 และอัตราตอบกลับโดยรวมเท่ากับ 338 คน คิดเป็นร้อยละ 86.89

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยสร้างแบบสอบถามที่มีข้อความแบบปลายเปิด (Open-end) และคำถามปลายปิด (Closed-end) มีทั้งหมด 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีทั้งหมด 5 ข้อ คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ตอนที่ 2 การจัดการคุณภาพของสถาบัน คุณภาพของหลักสูตร และคุณภาพอาจารย์ จำนวน 15 ข้อ และตอนที่ 3 การตัดสินใจศึกษาต่อจำนวน 5 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยเท่ากับทุกช่วงชั้น (บุญชม ศรีสะอาด, 2535, หน้า 100)

ข้อความทั้งหมดได้ผ่านการตรวจอ่านโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านเพื่อคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความและวัตถุประสงค์ (IOC) หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มผู้ตอบที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน มีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ 0.94 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้จึงไม่ตัดข้อความ หลังจากนั้นจึงนำแบบสอบถามเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 338 คน ค่าความเชื่อมั่นรายตัวแปรมีดังนี้ การจัดการคุณภาพของสถาบันเท่ากับ 0.79 คุณภาพของหลักสูตรเท่ากับ 0.78 คุณภาพอาจารย์เท่ากับ 0.86 การตัดสินใจศึกษา เท่ากับ 0.77 และค่าความเชื่อมั่นภาพรวมเท่ากับ 0.88 อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ซึ่ง Cho และ Kim (2015) ยืนยันว่าค่าความเชื่อมั่น Cronbach's Alpha Coefficient หากมีค่ามากกว่า 0.70 ถือว่าเครื่องมือมีค่าความเที่ยงอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

การตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) พบว่าตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่า VIF น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3.30 (นิตพงษ์ สงคริโรจน์, 2558, หน้า 125) แสดงว่าตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กัน ผลการตรวจสอบปัญหาการแจกแจงของค่าความคลาดเคลื่อน (Normality) พบว่าค่า Test of Normality ของ Shapiro-Wilk จากจำนวนตัวอย่าง 338 ตัวอย่าง เท่ากับ 0.262 แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงปกติ ผลการตรวจสอบปัญหาค่าความแปรปรวนของค่าความคลาดเคลื่อนไม่คงที่ (Heteroscedasticity) โดยใช้สถิติทดสอบของ Breusch and Pagan มีค่าเท่ากับ 0.38 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของข้อมูลคงที่ และผลการทดสอบการกำหนดโมเดลไม่ถูกต้อง RESET Test พบว่าโมเดลมีการกำหนดถูกต้อง

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านการบูรณาการการเรียนการสอนกับงานวิจัยโดยมอบหมายให้นักศึกษาที่กำลังศึกษารายวิชา MKTG2202 พฤติกรรมผู้บริโภค กลุ่มวิชาการจัดการการตลาด คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิก นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลติดต่อและขออนุญาตจากสถานศึกษาทั้งสามแห่ง และเก็บข้อมูลจากบุคคลทั่วไป นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ชี้แจงและยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรกับผู้ตอบแบบสอบถามว่าจะนำข้อมูลทั้งหมดที่เก็บรวบรวมไปใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น โดยข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับและจะนำไปวิเคราะห์ในภาพรวมเท่านั้น รวมทั้งจะไม่เผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามแก่สาธารณะชนทั่วไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ งานวิจัยนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งตามลักษณะข้อมูลและวัตถุประสงค์ของการวิจัยมีดังนี้ (1) การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) (2) ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการคุณภาพของสถาบัน หลักสูตร อาจารย์ และชื่อเสียงใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) (3) การทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ถดถอยเชิงควมแบบช่วงชั้น (Moderated hierarchical regression analysis)

ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 201 คนคิดเป็นร้อยละ 59.5 มีอายุต่ำกว่า 30 ปี 293 คน คิดเป็นร้อยละ 86.7 มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 220 คนคิดเป็นร้อยละ 65.1 เป็นนักเรียน/นักศึกษา 261 คนคิดเป็นร้อยละ 77.2 และมีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาทจำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 73.4 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูล	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	137	40.5
หญิง	201	59.5
อายุ		
30 ปีหรือต่ำกว่า	293	86.7
30 ปี ถึง 40 ปี	30	8.9
41 ปีขึ้นไป	15	4.4
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น/ปวช.หรือต่ำกว่า	41	12.1
มัธยมศึกษาตอนปลาย	220	65.1
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	41	12.1
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	36	10.7
อาชีพ		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	18	5.3
พนักงานบริษัทเอกชน	36	10.7
ธุรกิจส่วนตัว	23	6.8
นักเรียน/นักศึกษา	261	77.2

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	248	73.4
10,000 บาท ถึง 19,999 บาท	44	13.0
20,000 บาท ถึง 29,999 บาท	23	6.8
30,000 บาท ถึง 39,999 บาท	11	3.3
40,000 บาทขึ้นไป	12	3.6

ผลจากการศึกษาการจัดการคุณภาพของสถาบัน หลักสูตร อาจารย์ ชื่อเสียง และการตัดสินใจศึกษาต่อแสดงในตารางที่ 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นด้านหลักสูตรสูงสุดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.891$) และด้านการตัดสินใจศึกษาต่อต่ำสุดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ($\bar{X} = 3.578$) เช่นเดียวกัน และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) พบว่าการจัดการคุณภาพของสถาบัน หลักสูตร อาจารย์ และชื่อเสียงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	1	2	3	4	5
1. การตัดสินใจ	3.578	.601	1.00				
2. สถาบัน	3.858	.700	.507**	1.00			
3. หลักสูตร	3.891	.725	.471**	.665**	1.00		
4. อาจารย์	3.654	.724	.610**	.500**	.369**	1.00	
5. ชื่อเสียง	3.772	.777	.409**	.660**	.535**	.477**	1.00

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบสมมติฐานตั้งแต่สมมติฐานที่ 1 ถึงสมมติฐานที่ 5c ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ายอมรับสมมติฐานที่ 1 ถึงสมมติฐานที่ 4 ที่ว่าการจัดการคุณภาพของสถาบัน หลักสูตร อาจารย์ และชื่อเสียงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่อ

ตารางที่ 3 การทดสอบสมมติฐานและค่าทางสถิติ

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม: การตัดสินใจศึกษาต่อ						
	สมมติฐาน 1	สมมติฐาน 2	สมมติฐาน 3	สมมติฐาน 4	สมมติฐาน 5a	สมมติฐาน 5b	สมมติฐาน 5c
สถาบัน	.507**			.135**	.409**		
หลักสูตร		.471**		.210**		.366**	

ตารางที่ 3 การทดสอบสมมติฐานและค่าทางสถิติ (ต่อ)

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม: การตัดสินใจศึกษาต่อ						
	สมมติฐาน 1	สมมติฐาน 2	สมมติฐาน 3	สมมติฐาน 4	สมมติฐาน 5a	สมมติฐาน 5b	สมมติฐาน 5c
อาจารย์			.610**	.465**			.827**
ชื่อเสียง					.119	.234	.489**
สถาบัน*ชื่อเสียง					.943		
หลักสูตร*ชื่อเสียง						.023	
อาจารย์*ชื่อเสียง							.490
R ²	.257	.222	.372	.168	.267	.257	.394
ΔR ²	.255	.220	.370	.165	.263	.252	.389
F	116.508**	96.027**	199.329**	67.626**	40.607**	38.471**	72.529**

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการคุณภาพของสถาบันกับการตัดสินใจศึกษาต่อโดยมีชื่อเสียงของสถาบันเป็นตัวแปรกำกับพบว่า การจัดการคุณภาพของสถาบันมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่อ แต่ตัวแปรปฏิสัมพันธ์ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 5 ส่วนผลการทดสอบสมมติฐานที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพของหลักสูตรกับการตัดสินใจศึกษาต่อโดยมีชื่อเสียงของสถาบันเป็นตัวแปรกำกับพบว่าคุณภาพของหลักสูตรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่อ แต่ตัวแปรปฏิสัมพันธ์ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 6 และสุดท้ายการทดสอบสมมติฐานที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการคุณภาพของอาจารย์กับการตัดสินใจศึกษาต่อโดยมีชื่อเสียงของสถาบันเป็นตัวแปรกำกับพบว่า การจัดการคุณภาพของอาจารย์และชื่อเสียงของสถาบันมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่อ แต่ตัวแปรปฏิสัมพันธ์ไม่พบว่ามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษา ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ 7

อภิปรายผล

การจัดการคุณภาพของสถาบันเป็นปัจจัยสำคัญที่นำมาใช้ในการตัดสินใจศึกษาต่อ สถาบันที่มีคุณภาพมักจะพิจารณาจากผลการประเมินคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก ดังนั้นผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่าการจัดการคุณภาพของสถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่อ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของกนกวรรณ ผันสำโรง และคณะ (2556) พบว่า คุณภาพทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ภาพลักษณ์ของสถาบันเป็นเหตุผลสำคัญในการตัดสินใจศึกษาต่อ (จุฑามาศ และคณะ, 2555; ไกรสิงห์ สุดสงวน, 2560) นอกจากนี้ยังพบอีกว่าการจัดการคุณภาพของสถาบันมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (เกรียงศักดิ์ แสงจันทร์, 2549) รวมถึงผลการประกันคุณภาพการศึกษาหรือผลการจัดอันดับ (University Ranking) ที่มีการเผยแพร่ทางสื่อ

ต่างๆ ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสถาบันการศึกษา (รจเรข สายคำและวัฒนา พัดเกตุ, 2560) ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าคุณภาพสถาบันการศึกษามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน สถาบันการศึกษาควรมุ่งเน้นพัฒนาการจัดการคุณภาพของสถาบันเพื่อให้สถาบันได้รับการยอมรับแก่ผู้ที่สนใจจะศึกษาต่อให้มากขึ้น

คุณภาพของหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษามักจะเกี่ยวข้องกับตัวแปรย่อยหลายด้าน เช่น การกำหนดเวลาเรียนและตารางเวลาเรียน สถานที่ ทรัพยากร องค์กร ระเบียบวิธีการปฏิบัติ และผลผลิต (ผู้สำเร็จการศึกษา) ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าคุณภาพของหลักสูตรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภัทรสุดา จารุธีรพันธ์ (2558) พบว่าคุณลักษณะของสาขาวิชาเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับปริญญาตรี ส่วนกนกวรรณ ผันสำโรง และคณะ (2556) ยังพบว่าอีกว่าหลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่เหมาะสมและน่าสนใจ เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไป และปัจจัยด้านหลักสูตรที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี (ณัชชา สุวรรณวงศ์, 2560)

คุณภาพของอาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจศึกษาต่อโดยวเรตช จันทรศร (2531) กล่าวว่าหน้าที่ของอาจารย์ คือ สอนหนังสือ ทำงานวิจัย และให้บริการชุมชนเพื่อทำให้อาจารย์มีความเชี่ยวชาญมากขึ้น ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพอาจารย์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการตัดสินใจศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกรองกาญจน์ แก้วนิมิตและคณะ (2559) พบว่าการตัดสินใจศึกษาต่อมาจากคณาจารย์และบุคลากรของสถาบันมีคุณภาพและมีศักยภาพ

ชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา หากการวิจัยใช้ตัวแปรชื่อเสียงของสถาบันเป็นตัวแปรต้นจะพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกในการศึกษามากมาย เช่น มีสิทธิ์ ชัยมณี (2559) พบว่าชื่อเสียงของสถาบันเป็นปัจจัยสำคัญในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาส่วนนพพร ทองนุชและรุ่งลักษณ์ รอดขำ (2560) พบว่าชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยที่ถูกจัดอันดับเป็นมหาวิทยาลัยอันดับหนึ่งมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียน และกนกวรรณ ผันสำโรง และคณะ (2556) พบว่าชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยเป็นปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ แต่เมื่อนำชื่อเสียงเป็นตัวแปรกำกับพบว่า การจัดการคุณภาพของสถาบัน และคุณภาพของหลักสูตรเมื่อปฏิสัมพันธ์กับชื่อเสียงไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ ยกเว้นชื่อเสียงเป็นตัวแปรกำกับระหว่างคุณภาพอาจารย์และชื่อเสียงพบว่ามีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ แต่เมื่อปฏิสัมพันธ์กันระหว่างคุณภาพของอาจารย์และชื่อเสียงพบว่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจศึกษาต่อ ซึ่งผลการวิจัยนี้ขัดแย้งกับงานวิจัยในอดีตที่ผ่านมาที่พบว่าชื่อเสียงมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าถ้าสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นสถาบันที่มีคุณภาพ มีหลักสูตรและมีอาจารย์ที่มีคุณภาพ สถาบันการศึกษาเหล่านั้นไม่จำเป็นต้องมีชื่อเสียงจะสามารถดึงดูดผู้ที่ต้องการศึกษาต่อให้มาศึกษาต่อมากขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นที่ว่าสถาบันการศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรให้โดดเด่นและความหลากหลายตามความต้องการของผู้เรียน สถาบันการศึกษาต้องค้นหาเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ของตนเองที่โดดเด่นและแตกต่างจากสถาบันการศึกษานอื่นๆ อีกทั้งควรแสดงจุดยืนของสถาบันให้สอดคล้องกับอัต

ลักษณะและเอกลักษณ์ที่โดดเด่นและแตกต่างเหล่านั้น รวมถึงหากมีอาจารย์ที่มีคุณภาพมีประสบการณ์และความสามารถ คุณลักษณะเหล่านี้จะสามารถจูงใจผู้เรียนมากขึ้นได้

ข้อเสนอแนะและงานวิจัยในอนาคต

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถาบันการศึกษาที่ต้องการดึงดูดและจูงใจให้ผู้เรียนมาสมัครมากขึ้นควรส่งเสริมให้สถาบันมีการพัฒนาการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอกเพื่อเป็นเครื่องมือหนึ่งที่บ่งบอกถึงการจัดการคุณภาพของสถาบันการศึกษา รวมทั้งพัฒนาหลักสูตรและสาขาวิชาใหม่ๆ ที่ทันสมัยและน่าสนใจที่ความต้องการของผู้เรียนและผู้ใช้บัณฑิต พัฒนาคุณภาพอาจารย์ให้มีผลงานวิจัยและผลงานทางวิชาการเพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน ถ้าหากสถาบันการศึกษาสามารถสร้างคุณภาพทั้ง 3 ด้านจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของผู้เรียน จากผลการวิจัยพบว่าชื่อเสียงซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญจากการศึกษาในอดีตแต่เมื่อนำมาเป็นตัวแปรกำกับแล้วไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของผู้เรียน ดังนั้นงานวิจัยในอนาคตควรมีการศึกษาซ้ำเพื่อยืนยันผลการวิจัยนี้ หรือศึกษาตัวแปรด้านชื่อเสียงร่วมกับตัวแปรอื่นๆ หรือใช้สถิติอื่นเพื่อยืนยันผลการวิจัยที่ค้นพบนี้

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ ผันสำโรง ญัฐริษา อำนวยศรี รัชดาพร เทศรักษ์ รัตติกาล เทศรักษ์ และสุรศักดิ์ แก้วกลาง. (2556). *ความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนโรงเรียนมัธยมด้านขุนทด*. สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม 2563, จากระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิจัย เว็บไซต์: <http://www.fmsweb.nrru.ac.th/>
- กรองกาญจน์ แก้วนิมิตร สมนึก ภัททิยธนี และวิลัน จุมปาแฝด. (2559). เหตุผลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. *วารสารการวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 22(ฉบับพิเศษ), 3-15.
- เกรียงศักดิ์ แสงจันทร์. (2549). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา*. ปริญญาานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ไกรสิงห์ สุดสงวน. (2560). การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร. *Veridian E-Journal สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 10(1), 201 – 207.
- จุฑามาศ ชูจินดา กิติยานภลัย ภูตระกูล และณภัทร โขครนินกุล. (2555). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในเขตจังหวัดนนทบุรี. *วารสารวิจัยทางการศึกษา*, 9(2), 66-77.

- เขาวานี แก้วมโน สุจิตรา จรจิตร และเรวดี กระโหมวงค์. (2561). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเขตภาคใต้. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 11(2), 15-30.
- ณัชชา สุวรรณวงศ์. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน นครราชสีมา (ระบบโควตา) ประจำปีการศึกษา 2560. สืบค้นเมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2562 จากระบบจัดการข่าวประชาสัมพันธ์ เว็บไซต์: <https://www.rmuti.ac.th/news>
- ณัฐยา ประดิษฐ์สุวรรณ. (2559). การเปรียบเทียบลักษณะส่วนบุคคลที่ให้ความสำคัญกับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา: โดยใช้ผลจากการวิเคราะห์ร่วม. *วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ*, 7(1), 67-84.
- เทศบาลตำบลมวกเหล็ก. (2562). ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลมวกเหล็ก. สืบค้นเมื่อ 6 มกราคม 2563, จาก ข้อมูลพื้นฐานสำคัญด้านประชากร เว็บไซต์: <http://www.muaklek.go.th/>
- นภาพร ทองนุช และรุ่งลักษณ์ รอดขำ. (2560). ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาบัญชีของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. *รายงานการประชุมเสนอผลงานวิจัยระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8*, วันที่ 10 มีนาคม 2560. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- นิติพงษ์ ส่งศรีโรจน์. (2558). *การประยุกต์การวิเคราะห์ความถดถอย*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร : บริษัท จริลสนิทวงศ์การพิมพ์จำกัด.
- บทบรรณาธิการ. (2562). *มหาวิทยาลัยขาดคนเรียน*. สืบค้นเมื่อ 3 มกราคม 2563, จาก แนวนหน้าออนไลน์ เว็บไซต์: <https://www.naewna.com/politic/columnist/40278>
- บทเรียนออนไลน์แบบเปิด (MOOC). (2016). *บริการบทเรียนออนไลน์ (MOOC)*. สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2563, จาก สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เว็บไซต์: <https://arit.sru.ac.th/service/mooc-services.html>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : บริษัท สุวีริยาสาส์น จำกัด.
- ประชาชาติธุรกิจ. (2562). *วิกฤต “ราชภัฏ” นครลดฮวบปีบควบวม*. สืบค้นเมื่อ 2 มกราคม 2563, จาก ประชาชาติออนไลน์ เว็บไซต์: <https://www.prachachat.net/education/news-361674>
- ผ่องใส สีนุสสุกุล และพงษ์สันต์ ตันหยง. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. *การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 10 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม*, 29-30 มีนาคม 2561 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม.
- ภัทรสุดา จารุธีรพันธุ์. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนสาขาวิชา ในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย*, 10(32), 35-46.

- มาลินี คำเครือ. (2554). *คุณภาพชีวิตการทำงานของอาจารย์มหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาานิพนธ์
หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร.
- มีสิทธิ์ ชัยมณี. (2559). การศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
มหาวิทยาลัยปทุมธานี. *วารสารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ (มนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์)*, 1(1), 97 – 107.
- จรูญ สายคำ และวัฒนา พัดเกตุ (2560) ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตภาคเหนือตอนล่าง. *เอกสารประกอบการประชุมวิชาการ
ระดับชาติ นครศรีธรรมราช ครั้งที่ 13 วิจัย และนวัตกรรม ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม*. วันที่ 20
กรกฎาคม 2560. พิษณุโลก. กองบริหารการวิจัย มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- รพี สุวรรณระฆ. (2531). *บทบาทอาจารย์มหาวิทยาลัยไทย: การศึกษาเปรียบเทียบการคาดหวังในการบริหาร
มหาวิทยาลัยในประเทศไทย*. กรุงเทพมหานคร: โครงการส่งเสริมเอกสารวิชาการ สถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์.
- ระบบสารสนเทศเพื่อบริหารการศึกษา (2562). *ข้อมูลนักเรียน โรงเรียนมวกเหล็กวิทยาคม*. สืบค้นเมื่อ 20
ธันวาคม 2562, จากกลุ่มสารสนเทศ สำนักงานนโยบายและแผน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน เว็บไซต์: https://data.bopp-obec.info/emis/schooldata-view_student.php?
- รุจิรา คงนุ้ย. (2561). การศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อ คณะวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 9(2), 245-256.
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2554). *การจัดการคุณภาพ: จาก TQC ถึง TOM, ISO 9000 และการประกัน คุณภาพ*.
กรุงเทพฯ: บริษัท บพิชการพิมพ์ จำกัด.
- ลิปพนนท์ เกตุทัต. (2531). *แนวคิดในการแสวงหาคตินิยมของมหาวิทยาลัยภูมิภาคในการบริหาร
มหาวิทยาลัยในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: สภาการศึกษาแห่งชาติ
- วรเดช จันทรศร. (2531). *สถานภาพของอาจารย์มหาวิทยาลัยไทย: การวิเคราะห์และเปรียบเทียบคุณค่าบาง
ประการในการบริหารมหาวิทยาลัยในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: โครงการ ส่งเสริมเอกสารวิชาการ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- วันतीय โพธิ์กลาง และอุทุมพร ไฉนลาด (2558). แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีคณะ
สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. *วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการ*, 2(2), 111-
134.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2562). *โรงเรียนรุ่งอรุณวิทยา*. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2562, จากวิกิพีเดีย
สารานุกรมเสรี เว็บไซต์: <https://th.wikipedia.org/wiki/โรงเรียนรุ่งอรุณวิทยา>

- วิทยาลัยเทคนิคมวกเหล็ก. (2561). *จำนวนนักเรียน นักศึกษาประจำปีการศึกษา 2561*. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2562, จาก ข้อมูลพื้นฐาน 9 ด้าน เว็บไซต์:
<http://www.mlt.ac.th/mlt2/index.php/2017-12-01-05-32-58>
- วิทวัส สัตยารักษ์. (2552). การสร้างแบรนด์มหาวิทยาลัยเอกชน. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 20(2), 17-30.
- สมบุญ ต้นสกุล (2555) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี หลักสูตร
อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต ที่วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนคร
เหนือ. *วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม*, 3(2), 13-19.
- อัศวิน มณีอินทร์. (2555). แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อคณะพลศึกษา ของนิสิตปริญญาตรีคณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. *วารสารคณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 15(ฉบับ
พิเศษ), 519-525.
- อุษณีย์ พรหมเตือ และมาลี กาบมาลา. (2562). ความต้องการสารสนเทศที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับ
ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 16(72),
176-182.
- Bandura, A. (1977). *Social Learning Theory*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.
- Bergquist, W. H. (1981). *Designing Undergraduate Education. A Systematic Guide*. CA: Jossey-Bass Inc.
- Bugental, J. F. (1964). The third force in psychology. *Journal of Humanistic Psychology*, 4(1),
19-26.
- Cho, E., & Kim, S. (2015). Cronbach's coefficient alpha: Well-known but poorly understood. *Organizational Research Methods*, 18(2), 207-230.
- Fayol, H. (1916). General principles of management. *Classics of organization theory*, 2(15),
57-69.
- Fiedler, F. E. (1967). *A THEORY OF LEADERSHIP EFFECTIVENESS*. MCGRAW-HILL SERIES IN
MANAGEMENT.
- Gagné, R. M. (1985). *The Conditions of Learning and Theory of Instruction*. (4th ed.). New York:
Holt, Rinehart and Winston.
- Lewin, K. (1951). *Field theory in social science*. New York: Harper & Row.
- Line Today. (2562). *ยอดสมัคร ลดลง*. สืบค้นเมื่อ 24 ธันวาคม 2562, จาก วิกฤตนักศึกษาศาสตร์เข้าเรียน
มหาวิทยาลัยทั่วประเทศลดลง 10-15% เว็บไซต์: <https://today.line.me/th/pc/article/87+10+15-nYMr1M>
- Skinner, B. F. (1938). *The behavior of organisms*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall
- Taylor, F. W. (1911). *The principles of scientific management*. New York: Nortor.

TECHSAUCE. (2562). *คณะปิด นักศึกษาน้อย ทิศทางการศึกษาไทยจะอยู่หรือไป การปรับตัวไฉคือทางออก.*

สืบค้นเมื่อ 24 ธันวาคม 2562, จากทิศทางการศึกษาไทยจะอยู่หรือไป การปรับตัวไฉ คือ ทางออก

เว็บไซต์: <https://techsauce.co/saucy-thoughts/thai-education-disruption>

The Matter. (2560). *ยอดผู้สมัครสอบแอดมิชชันกลางประจำปี 2560 ลดลงอย่างน่าใจหาย โดยปีนี้ทำสถิติมี*

คนสมัครน้อยที่สุดในรอบ 10 ปีจึงกลายเป็นเรื่องน่าสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นกับการศึกษาไทยนะ. สืบค้น

เมื่อ 18 ธันวาคม 2562, จาก วิกฤตติมหาวิทยาลัยไทย เมื่อสถาบันการศึกษาทำสงครามแย่งชิงนักเรียน

เพื่อการอยู่รอด เว็บไซต์: <https://thematter.co/social/war-of-thai-university/25611>

Berens, G., & Van Riel, C. B. (2004). Corporate associations in the academic literature: Three main streams of thought in the reputation measurement literature. *Corporate Reputation Review*, 7(2), 161-178.

Workpoint NEWS. (2561). *วิกฤตมหาวิทยาลัยลามทั่วโลก นศ.ไทยลดฮวบ 6 แสน ม.ต่างประเทศเข้าสู่ยุคจ็คนเรียน. สืบค้นเมื่อ 3 ธันวาคม 2562, จาก Work Point Today เว็บไซต์:*

<https://workpointnews.com/2018/10/02>

Yamane, T. (1967). *Statistics, an introductory Analysis.* (2nd Edition). New York: Horper and Row.